

tribuet tibi in cœlestibus mansionem, cui paulo ante A nis suæ voluntates secuti sunt. In mœrore et fletu intra corporis tui hospitium feceras mansionem : et lætus gaudensque expectabis diem iudicii futuri, in quo singulorum animæ recipient merita pro suis operibus. Sed frustra tunc peccatores et impii pœnitebunt, fornicatores et adulteri ululabunt, nec ullam requiem poterunt invenire. Rapaces et avari flebunt amariter, nec malorum suorum veniam consequentur. In luctu maximo detinebuntur omnes qui car-

maximo in sempiternum erunt qui vitiis et passionibus servierunt. Et cum hi omnes pro suis criminibus gehennæ ignibus mancipientur, justis sempiterna præmia tribuentur a Domino, *Quæ oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit Deus diligentibus se (I Cor. ii).*

EVAGRII MONACHI SENTENTIÆ.

(*Vide Patrologiæ tom. XX, col. 1181.*)

FAUSTI ABBATIS LIRINENSIS SERMONES AD MONACHOS.

(*Vide Patrologiæ tom. LVIII, col. 869.*)

SANCTI EUCHERII

LUGDUNENSIS EPISCOPI

EXHORTATIO AD MONACHOS, ETC.

(*Vide Patrol. tom. L, col. 865, 1207 et 1209.*)

SANCTI CÆSARII

ARELATENSIS EPISCOPI

AD CÆSARIAM ABBATISSAM EJUSQUE CONGREGATIONEM EPISTOLA.

(*Vide Patrologiæ tom. LXVII, col. 1125.*)

NOVATI CATHOLICI

SENTENTIA DE HUMILITATE ET OBEDIENTIA ET DE CALCANDA SUPERBIA.

(*Vide Patrologiæ tom. XVIII, col. 67.*)

SANCTI PAULINI

AD MONACHOS DE POENITENTIA.

INTERROGATIO.

Quomodo debemus agere pœnitentiam?

RESPONSIO.

Detur utique pœnitentia sæculari, cujus adhuc cervix sub jugo dependet sæculi; et huic pro immanitate peccati sive delicti terminetur tempus, quia adhuc tempori servit. Cæterum abrenuntians sæculo et ejus militiæ, spondensque se cunctis diebus servitutum Deo, cur pœnitentiam mereatur, qui liber effectus, velut onager, sectatur eremi vastitatem? Sicut ait Job : *Quis dimisit onagram liberum in de-*

B sero (Job. xxxix, 5)? A leone fortiter caveat et arenibus herbis, poculoque exiguo alatur in eremo: erigat in aera caput, et flagrantem nimium sitis ardorem sancti Spiritus aura restinguat: ne dum valde desiderat amœna virentia, nimis deliciis præpeditus periculum salutis incurrat. Igitur abrenuntians pœnitentia publica non est necessaria, quia conversus ingemuit et cum Deo æterno pactum inivit. Ex illo igitur die non memorantur ejus delicta, quæ gessit in sæculo, in quo facturum se justitiam de reliquo promiserit Deo. Ergo chirographum de quo

se monachus debitum ex tota fide promiserit implere, etsi fidelis factus peccavit in sæculo, post abrenuntiationem suam iterum factam Dominicum corpus non dubitet accipere, ne occasione humilitatis nimiae prolongetur a corpore ejus et sanguine, cui se junxit ut unum corpus efficeretur. Communicare non desinat qui peccare quievit, tantum ne de reliquo peccet. Nam sicut ignis iste visibilis duas in se quasdam efficacias habet, id est, comburere fragilia et illuminare tenebrosa, ita ignitum illud Dominicum corpus, quando cum metu et reverentia grandi fuerit sumptum, corporis quidem delicta consumit,

A animæ vero sensum illuminat: et idcirco maxime communicare frequentius debet. Si vero fuerit, sicut scriptum est, *lepra in pelle, immunda erit* (Levit. XIII): id est, peccatum in monacho: quia pellem esse monachum Scriptura significat mortificantem membra sua super terram; cujus ossibus adhæsit caro, cujusque caro immutatur propter oleum, et a jejuniis infirmatur, et genua velut fenum arescunt. Ergo si in hac pelle visa fuerit lepra, immunda erit, et nisi fuerit hyacintha aut rubra pura, ad ornatum tabernaculi non erit apta.

SANCTI EUTROPII

ABBATIS

EPISTOLA AD PETRUM PAPAM DE DISTRICTIONE MONACHORUM ET RUINA
MONASTERIORUM DIRUTA ROMÆ.

(Vide *Patrologiæ tom. LXXX, col. 15.*)

INCERTI AUCTORIS SERMO DE DECEM VIRGINIBUS.

(Vide *Patrologiæ tom. LXXXVIII, col. 1071.*)

EXPLICIT SANCTI BENEDICTI CODEX REGULARUM.

SANCTI BENEDICTI

ABBATIS ANIANENSIS

CONCORDIA REGULARUM.

(Ex editione Hugonis Menardi monachi Benedictini.)

PROLEGOMENA.

SANCTO PATRI BENEDICTO MONACHORUM OCCIDENTIS PATRIARCHÆ.

Quod summo divini numinis beneficio a te accepimus, Pater sanctissime, id tibi qua par est devotione et grati animi testificatione referimus offerimusque: hoc videlicet opus plane divinum singulari Dei providentia ad hunc usque diem servatum nobisque transmissum. Nam quis dubitet plane divinitus accidisse ut hic sapientiæ cœlestis thesaurus tot sæculis in agro tuo Floriacensi, quem sacrosancto corporis tui pignore locupletasti, hucusque defossus, hoc potissimum tempore appareret, imo tu nobis ipse traderes, quo primum nascente sub sanctissimi tui nominis auspiciis congregatione tua Benedictina instaurationis florentissimi tui ordinis jacta fundamenta visuntur? maxime cum id ipsius auctoris votis omnino respondeat. Ipse enim tibi cognominis, gratia benedictus et nomine (ut de te quondam sanctissimus pontifex Gregorius Magnus prædicavit) tuus alumnus, ordinis tui primus instaurator hoc suum opus in manus nostras venire gestit, quo tempore sua consilia, suaque vota post tot sæculorum decursus, Deo favente, renascentia conspicit: quippe qui in id potissimum curas et labores suos contulit, ut sopitam pietatem et monasticæ vitæ vigorem consenescentem excitaret, atque ex institutis sanctæ tuæ Regulæ repararet, cui quam simillimas cæteras omnes sanctorum Patrum regulas in hoc opere esse demonstrans, illi tanto impensius monachos adhærere debere ostendit, quod una cæteras omnes perfecte cumulateque contineat. Quæ cum ita sint, Pater sanctissime, ego, cui a superioribus hujus libri recognoscendi, et a tenebris vindicandi demandata provincia est, illum tibi sane merito auctoris et argumenti natura gratissimum omnium Benedictinorum nomine offerre non dubitavi: quem si non obtulissem, jus omne, natura, superi denique